

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ปัญหาการระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการในสัญญาสัมปทาน กิจการโทรคมนาคม
ชื่อผู้เขียน	วิวัฒน์ สะลาม
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร.วีระ โลจายะ
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต
ปีการศึกษา	2556

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาถึงปัญหาการระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการในสัญญาสัมปทานกิจการโทรคมนาคม การระงับข้อพิพาทที่เกิดขึ้นจากสัญญาทางแพ่งและสัญญาทางปกครองนั้นมีอยู่หลายวิธีด้วยกัน แต่วิธีการหนึ่งที่เป็นหลักของสัญญาทางแพ่งภายใต้กฎหมายเอกชนที่ถูกนำมาใช้ในสัญญาทางปกครองซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกฎหมายมหาชนของประเทศไทยนั้นก็คือ “การระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการ” การระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการนั้นถูกนำมาใช้โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระคดีของศาลสะดวกรวดเร็ว และประหยัดค่าใช้จ่ายในการระงับข้อพิพาท อย่างไรก็ตาม ในภายหลังได้มีการนำหลักการอนุญาโตตุลาการเข้ามาใช้เพื่อระงับข้อพิพาทในสัญญาทางปกครองที่มีความแตกต่างจากสัญญาทางแพ่งและมีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์สาธารณะ จึงทำให้เกิดผลกระทบทั้งผลดีและผลเสียประกอบกับเกิดปัญหาค้างขึ้นหลายประการ

จากการศึกษาพบว่า ปัจจุบันประเทศไทยได้มีการบัญญัติกฎหมายเพื่อรองรับให้สามารถนำหลักการดังกล่าวมาใช้เพื่อระงับข้อพิพาทในสัญญาทางปกครองได้ โดยพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ.2545 มาตรา 15 แม้ว่าการใช้หลักการระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการในสัญญาทางปกครองเกี่ยวกับสัมปทานกิจการโทรคมนาคมดังกล่าวจะมีเจตนารมณ์และวัตถุประสงค์เพื่อความสะดวก รวดเร็ว ประหยัดค่าใช้จ่ายในการดำเนินกระบวนการพิจารณาในศาลและเป็นการลดปริมาณคดีที่ขึ้นสู่ศาลปกครอง แต่ในขณะเดียวกันการบังคับใช้หลักการและบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวนั้นก็กลับได้ผลตรงกันข้าม กล่าวคือ เกิดผลเสียที่กระทบต่อผลประโยชน์ของรัฐและประโยชน์สาธารณะ กล่าวคือ 1) ปัญหาการคัดค้านอนุญาโตตุลาการและระยะเวลาในการพิจารณาการคัดค้าน 2) ปัญหาเกี่ยวกับระยะเวลาในการพิจารณาของอนุญาโตตุลาการและ 3) ปัญหาการปฏิบัติหน้าที่ของอนุญาโตตุลาการในระหว่างรอการพิจารณาการคัดค้านอนุญาโตตุลาการของศาล

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จึงขอเสนอแนะแนวทางการแก้ไข กล่าวคือ แก้ไขบทบัญญัติมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติอนุญาตตุลาการ พ.ศ.2545 โดยไม่ต้องมีการนำหลักการระงับข้อพิพาทโดยอนุญาตตุลาการใช้ในสัญญาทางปกครอง ซึ่งหากมีการแก้ไขบทบัญญัตินี้ดังกล่าวแล้วนั้นก็จะเป็นการนำการระงับข้อพิพาทโดยอนุญาตตุลาการมาใช้ในสัญญาทางปกครอง ปัญหาดังกล่าวข้างต้นก็ไม่อาจเกิดขึ้นได้ เพราะในสัญญาทางปกรองนั้น ภาครัฐหรือหน่วยงานของรัฐย่อมมีเอกสิทธิ์มากกว่าฝ่ายเอกชนเนื่องจากต้องรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมหรือหลักประโยชน์สาธารณะ

Thesis Title	Problem of Dispute Settlement by Arbitration over Administrative Contract for Telecommunication Concessions
Author	Wittawat Salam
Thesis Advisor	Associate Professor Dr.Vira Lochaya
Department	Law
Academic Year	2013

ABSTRACT

This study set out to investigate problems of using arbitration to settle dispute over administrative contract for telecommunication concessions. Dispute resolution to civil and administrative contract negotiation can be achieved by many ways. One of them is by arbitration. Arbitration is a dispute settlement procedure adopted when executing civil contract under the Private Law. It aims to reduce the number of lawsuits, speed up the settlement process, and save cost incurred by the lawsuit. Later arbitration was used to settle dispute over administrative contract under the Public Law, which is different from civil contract especially in the respect of its main focus on public benefit. This difference causes some problems which are discussed in this study, despite advantages found when applied under the Private Law.

The study has shown that Thailand issued a law allowing arbitration in administrative contract negotiation; i.e., the Arbitration Act B.E. 2545 of Thailand, Section 15. Despite arbitration's advantages previously mentioned, when used to settle dispute over administrative contract for telecommunication concessions, it caused some problems and brought about effect opposite to its intention in delivering public benefit. The problems include 1) opposition to the arbitration and the duration of consideration 2) the duration of arbitration and 3) arbitrator's duty during judicial review of opposition to the arbitration.

The findings of this study suggest that Section 15 of the Arbitration Act B.E. 2545 should be revised by omitting the arbitration in administrative contract negotiation since government agency should have privilege over private entity due to its contribution to public benefit.